

ditur laux: in altera verò parte sola est statera. An quia simul libram & vectem ipsam contingit esse stateram? Libram quidem, vbi spartorum quodcumque stateræ sit centrum, in altera enim parte lancem, in altera autem pro lance æquipondij appendiculum habet, quod libræ incumbit, ceu si quis alteram apponeret lancem, & illi pondus imponeret. Manifestum enim quod tantundem trahit ponderis ei, quod in altera iacet lance. Quomodo autem si vna libra multa sint libræ, fictalia insunt sparta multa in eiusmodi libra, quorum vnusquisque quod intrinsecus est ad appendiculum, stateræ est dimidium, & omnino isthuc libra est, vnam quidem habens lancem in qua pondus appenditur: alteram verò vbi in statera æquipondium. Quam ob rem appendiculum ad alteram sui partem est statera. Huiusmodi autem existens multa sunt libræ, tóτιque quot fuerint sparta. Semper autem quod lanci propinquius est spartum, appendique oneri, maius trahit pòdus: quoniam fit quidem omnis statera inuertis vectis: hypomochliò nanque vnumquodque spartum supernè existens, pondus verò id, quod læci inest. Quanto autem productior vectis fuerit longitudo ab ipso hypomochlio, tanto ibi quidem facilius mouet, hic autem æquilibrium facit, pondusque stateræ trutina quod ad æquipondij vergit appendiculum.

CAPVT XXI.

Cvr medici facilius dentes extrahunt dentiforcipis onere adiecto, quam si sola vtiatur manu? An quia ex manu magis quam ex dentiforcepe lubricus elabitur dens? An ferro id potius accidit, quam digitis, quoniam vndique dentem non comprehendunt: quod mollis digitorum facit caro: adhæret enim, & complectitur magis. An quia dentiforceps duo sunt contrarij vectes, vnicum habentes hypomochlion, eius scilicet instrumenti connexionem? Hoc igitur ad extractionem vtiuntur organo, vti facilius moueant. Sic dentiforcipis alterum quidem extremum vbi est a, alterum autem quod extrahit b: vectis autem vbi a d f: alter verò vectis vbi b c e hypomochlion autem c g d: connexio

A ὅτι θάτερον δὲ φάλαξ ὄρε μόνον. ἢ ὅτι ἀμφοτέρωθεν ζυγὸν καὶ μοχλόν, ἐστὶ τὴν φάλαγχα; ζυγὸν μὲν γὰρ, ἢ καὶ σπάρτιον ἕκαστον γίνεται τὸ κέντρον, τῆς φάλαγχος. τὸ μὲν οὖν ὅτι θάτερον ἔχει πλάστιγγα, τὸ δὲ ὅτι θάτερον, ἀπὸ τῆς πλάστιγγος τὸ σφαιρομα, ὃ τῷ ζυγῷ προσέκειται, ὡς πρὸς εἰς πῆ τὴν ἑτέραν πλάστιγγα, καὶ τὸν σταθμὸν ὅτι θάτερον ὅτι τὸ ἄκρον τῆς πλάστιγγος, δῆλον γάρ, ὅτι ἕλκει πῶς τὸν βαρῶν ἐν τῇ ἑτέρᾳ κείμηνον πλάστιγγα. ὅπως δὲ τὸ ἐν ζυγῷ πολλὰ ἢ ζυγὰ, τοιαῦτα τὰ σπάρτια πολλὰ ἐγκρίεται ἐν τῷ τοιαύτῳ ζυγῷ, ὡς ἐκείνου τὸ ὅτι τὰ δὲ ὅτι τὸ σφαιρομα τὸ ἡμισυ τῆς φάλαγχος ὄρε, [καὶ σπάρτιος δι' ἴσου ἤσῃ ἀσπὶ ἀλλήλων ἢ τῷ σπάρτιον μινουμένων, ὡς συμμετερεῖται πόσον βαρῶς ἕλκει τὸ ἐν τῇ πλάστιγγι κείμηνον. ἄστε γινώσκουσιν, ὅταν ὀρθῇ ἢ φάλαξ ἢ ἄλλο ποίου σπάρτιον πόσον βαρῶν ἔχει ἢ πλάστιγγα, καὶ ἀπὸ ἐρηται.] ὅλας μὲν ὄρε τῷ τῷ ζυγῷ, ἕχον μίαν μὲν πλάστιγγα, ὅν ἢ ἔσεται τὸ βαρῶς, τὴν δὲ ἑτέραν, ἐν ἢ τὸ σταθμὸν ἐν τῇ φάλαγγι. διὸ σφαιρομα ὄρε ἢ φάλαξ ὅτι θάτερον. τεινόντων δὲ δὴ, πολλὰ ζυγὰ ὄρε, καὶ τοιαῦτα, ὅσα πρὸς ὄρε τὰ σπάρτια. αἰεὶ δὲ τὸ ἐγγύτερον σπάρτιον τῆς πλάστιγγος καὶ τῆς ἐκείνου βαρῶς, μείζον ἕλκει βαρῶν, διὰ τὸ γίνεσθαι τὴν μὲν φάλαγγα πᾶσαν μοχλὸν ἀνεστραμμένον ὑπομόχλιον μὲν γάρ τὸ σπάρτιον ἕκαστον ἀσπῶν ὄν, τὸ δὲ βαρῶς τὸ ἐνὸν ἐν τῇ πλάστιγγι. ὅσα δ' ἀπὸ μακρότερον ἢ τὸ μήκος τῆς μοχλοῦ τῆς δὲ τῆς ὑπομόχλιου, τοσαύτα ἐκεῖ μὲν ῥῶον κινεῖ, ἐπιτεῦθε δὲ σήκωμα ποιεῖ, καὶ ἴσησιν τὸ πῶς τὸ σφαιρομα βαρῶν τῆς φάλαγχος.

Κεφάλαιον κα.

Διὰ τί οἱ ἰατροὶ ῥῶον ἐξαρῶσιν τὸ ὄδοντας πορολαμβαίνοντες βαρῶς τὴν ὄδονταίαν, ἢ τῇ χειρὶ μόνῃ; φησὶ πότερον διὰ τὸ μέλλον ἐξολιθθεῖναι διὰ τῆς χειρὸς τὸν ὄδοντα, ἢ ἐκ τῆς ὄδονταίαν; ἢ μάλιστα ὄλεσθαι αἰνεῖ τῆς χειρὸς, ὃ σίδηρος, καὶ οὐ σφαιρομα βαρῶς αὐτὸν κινῶν, καὶ πορολαμβῆ μάλλον ἢ σπάρτιον ἢ δακτύλων, καὶ πορολαμβῆ μάλλον

καὶ σφαιρομαίη. ἀλλ' ὅτι ἡ ὄδονταίαν δύο μοχλοὶ εἰσὶν ἀντικείμενοι, ἐν τῷ ὑπομόχλιον ἔχοντες τὴν σπάρτιον τῆς θερμοσπίδος· τὸ ῥῶον οὖν κινήσῃ χεῖρῶν τῶν ὀργάνων πρὸς τὴν ἐξάρῃσιν. ἔσω γὰρ τῆς ὄδονταίαν τὸ μὲν ἔτερον ἄκρον, ἐφ' ᾧ τὸ αὐτὸ τὸ δὲ ἑτέρον, τὸ β, ὃ ἐξάρῃσιν ὃ δὲ μοχλός, ἐφ' ᾧ α ἢ ζ· ὃ δὲ ἄλλος μοχλός, ἐφ' ᾧ β γ· ὑπομόχλιον δὲ, τὸ γ θ δ· ὃ δὲ ὄδοντα, ἐφ' οὗ